

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. sierpnia 1908.

Treść: (M 164—168.) 164. Obwieszczenie, dotyczące nadania koncesji na kolej lokalną Tscheitsch—Steinitz i zmiany warunków koncesyjnych dla kolej lokalnej Saitz—Göding. — 165. Ustawa, dotycząca używania zapisów dlużu niższo-austriackiej pożyczki inwestycyjnej na cele kolej krajowych do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 166. Ustawa, dotycząca uwolnienia od należności stemplowych i bezpośrednich fundacji i zapisów, dokonanych z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania, tudzież udzielania ulg podatkowych z tego samego powodu. — 167. Rozporządzenie celem wykonania art. I. ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., dotyczącej wybijania monet stukoronowych. — 168. Obwieszczenie, dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych po 100 K austriackiego stempla i ich wybijania na rachunek prywatny.

164.

Obwieszczenie Ministerstwa kolej żelaznych z dnia 24. lipca 1908.,

dające nadania koncesji na kolej lokalną
Tscheitsch—Steinitz i zmiany warunków koncesyjnych dla kolej lokalnej Saitz—Göding.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia nadające w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Kolej lokalna Saitz—Czeicz—Göding“ we Wiedniu koncesję na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolej parowej, która ma być wybudowaną jako normalnotorowa kolej lokalna od stacji Tscheitsch przez Klobouk do Steinitz a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na kolej żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakież ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., z tem zastrzeżeniem, że obie do spółki należące linie Saitz—Tscheitsch—Mutenitz—Göding i Tscheitsch—Klobouk—Steinitz złączone będą w jednolite przedsiębiorstwo.

Z tego powodu ustala się na nowo wynikające z koncesji prawa i obowiązki wspomnianej spółki akcyjnej odpowiednio do zmienionych stosunków, jak następuje:

Rozdział I.

§ 1.

Postanowienia §§ 2., 3 i 4. dokumentu koncesyjnego z dnia 21. sierpnia 1896., Dz. u. p. Nr. 165., pozostają co do kolej lokalnej z Saitz przez Tscheitsch i Mutenitz do Göding także i nadal w mocy.

Natomiast postanowienia § 1. i 5. do właściwie 15. dokumentu koncesyjnego z dnia 21. sierpnia 1906., Dz. u. p. Nr. 165., tracą moc obowiązującą.

§ 2.

Co do kolej żelaznej z Tscheitsch przez Klobouk do Steinitz korzysta spółka z dobrodziesięciu, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 3:

Spółka obowiązaną jest ukończyć budowę kolej lokalnej Tscheitsch—Steinitz najpóźniej w przekągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolej zgodnie z warunkami koncesji złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w pałach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sieroczych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucja ta uznana być może za przepadłą

§ 4.

Do wybudowania koncesjonowanej kolej nadaje się spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do wybudowania tych kolej podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

Rozdział II.

Zresztą co do linii, tworzących jednolite przedsiębiorstwo kolejowe, znajdą zastosowanie następujące postanowienia:

§ 5.

Co do budowy koncesjonowanej kolej i co do ruchu na niej stosować się winna spółka do osnowy niniejszego obwieszczenia, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolej żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleję żelazną z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolej żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności

ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolej żelaznych uważa to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolej żelaznych.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych każdocześnie na austriackich kolejach państwowych obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajobrazowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajobrazowych i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Spółka obowiązaną jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolej żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożenie chorych i rannych, na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolej żelaznych na wypadek wojny nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na odnośnej kolej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla spółki obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na spółce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Spółka obowiązaną jest przy obsadzaniu posad mieć względ na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajobrazowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Ruch na kolejach stanowiących przedmiot niemiejszego obwieszczenia, utrzymywany będzie przez państwo na rachunek spółki a koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście wyłożone, ewentualnie ryczałtowo oznaczyć się mające, zwrócić ma spółka zarządowi kolei państwowych. Bliższe warunki tego prowadzenia ruchu unormowane zostaną przez kontrakt ruchu, między rządem a spółką zawrzeć się mający.

§ 9.

Spółka obowiązaną jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., dozwolić rządowi na jego żądanie, każdego czasu współużywania swej kolej do transportów między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustalania taryf przeprowadzać lub kazać przeprowadzać tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Osnowa skrytu dłużnego, który będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubezpieczonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy długu wymaga zatwierdzenia rządowego.

Wydawanie obligacji pierwszeństwa jest natak długo i o tyle wykluczone, o ile ich oprocentowanie i umorzenie nie okazuje się według wykazów, przez Ministerstwo kolej żelaznych zbadać się mających, trwale zapewnione.

Cyfra rzeczywistego, jakież imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolej, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy tutdzież kosztów na uposażenie rezerwowego funduszu budowlanego — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapła-

cnych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych dalszych wydatków jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolej jeszcze jakieś nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wznowienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierzonego.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanych kolej w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się z tego czyste dochody naj-niepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Jeżeli wykupno nastąpi w czasie, kiedy ani co do linii Saitz—Göding ani też co do linii Tscheitsch—Steinitz obowiązek płacenia podatków nie nastąpił, natenczas aż do upływu okresu uwolnienia od podatków linii Saitz—Göding, stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uisię się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Zarazem na przyszłość oznacza się rentę wykupna z uwagi na to, że uwolnienie od podatków co do obu linii w rozmaitych czasach upływa, w ten sposób, iż zawsze za czas, począwszy od tego dnia, w którym co do pojedynczych linii kolejowych obowiązek płacenia podatku zajdzie, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami oblicza się według stopy procentowej lat wziętych w sumę średnią i potrąca się go od dochodów odnośnych lat, tak, iż za czas po upływie wolności podatkowej także co do linii Tscheitsch—Steinitz odliczy się z dochodów obu linii odpowiadający im podatek wraz z dodatkami. Do pozostały reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego uwolnienia od podatków, co do jednej albo co do obu linii przedsiębiorstwa spółki, uważać

się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów linii w czasie wykupna jeszcze wolnej od podatku, znajdą analogiczne zastosowanie postanowienia zawarte w poprzedzających ustępach.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy spółce jako wynagrodzenie za wykupione koleje aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za upoważnieniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych a zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą ryczałtową, niezbędną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, przez rząd zatwierzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupione, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszy w miejsce spółki — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesjonowane kolej, w kwocie zalegającej jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyjnego w chwili wykupna; w przypadku tym zniży się należna renta wykupna o kwotę, niezbędną na pokrycie procentów i na umo-

rzenie wyżej określonego kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższemu zapotrzebowaniu sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępów 2. i 3. ma być doliczony do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast nienplatnych jeszcze rent w myśl postanowień powyższych punktów spółce należnych zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po stracienniu, jak się samo przez sie rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacji dlułu państwa. Obligacje dlułu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje dlułu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolej i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia przepisanego pod ll. 1. do 7., bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządem zaciągniętych, własność i używanie koncesjonowanych kolej ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością spółki kolej podjazdowe i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie spółce w formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensji państwa luł z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma spółce, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych kolejach na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością spółki, która natomiast odpowiadać ma sama za wszelkie należytości obrachunkowe, i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo za hipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

§ 12.

Trwanie koncesji łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolejей w myśl § 9., lit. b) ustawy

o koncesjach na koleję żelazną oznacza się na czas do włącznie 20. sierpnia 1986. a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Pod warunkami przewidzianymi w § 16. może rząd także przed upływem powyższego czasu uznać koncesję za zgasłą.

§ 13.

Gdy koncesja zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i użytkowanie koncesjonowanych kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością spółki kolej je podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakież rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do ich przeznaczenia użyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesja niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.), zatrzymuje spółka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabycie, do których zbudowania lub nabycia rząd spółkę z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzienia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcjonariusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organa na koszt spółki.

Komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawująccej zarząd spółki, jakież na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały i zarządzenia, któreby się ustawom, koncesji lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natych-

miast Ministerstwu kolejów żelaznych do decyzyjnej, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółki wiążącej.

Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i kolejów żelaznych.

Bad Ischl, dnia 31. lipca 1908.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych koncesją lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności może rząd uznać koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli niedopełniono określonych w § 3. zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchy na linii Tscheitsch—Steinitz, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na kolejów żelaznych.

Derschatta wlr.

165.

Ustawa z dnia 31. lipca 1908.,

dotycząca używania zapisów dłużu niższo-austriackiej pożyczki inwestycyjnej na cele kolejów krajowych do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Zapisy dłużu pożyczki inwestycyjnej, zaciągniętej się mającej na podstawie ustawy z dnia 12. listopada 1907., Dz. u. p. Nr. 141., przez kraj Austrii Dolnej na cele kolejów krajowych w kwocie co najwyżej 18 milionów koron, można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów pod publicznym dozorem zostających, urzędu pocztowych kas oszczędności, dalej funduszów pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości imiennej, także do składania kaucji służbowych i kontraktowych.

§ 2.

Wykonanie niniejszej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, powierzam

Franciszek Józef wlr.

Beck wlr.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

Bienerth wlr.

Derschatta wlr.

166.

Ustawa z dnia 2. sierpnia 1908.,

dotycząca uwolnienia od należności stempłowych i bezpośrednich fundacji i zapisów, dokonanych z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania tudzież udzielania ulg podatkowych z tego samego powodu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Tworzenie fundacji i zapisów dla celów naukowych, dobrotwarskich i humanitarnych z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania, o ile do końca roku 1908. nastąpi albo już nastąpiło, uwalnia się od należności stempłowych i bezpośrednich.

Takie samo uwolnienie przyznaje się tym interesom prawnym, dokumentom i czynnościom urzędowym, które do końca roku 1908. w tym celu będą dokonane lub przedsiębrane, aby oznaczone w ustępie pierwszym fundacje i zapisy w życiu wprowadzić.

Artykuł II.

Upoważnia się rząd do przyznawania określonych w artykule I uwolnień także takim, z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania dokonać się mającym albo już dokonanym fundacjom i zapisom, które mają za przedmiot inny jaki ogólnie pożyteczny cel, w szczególności polepszenie gospodarczego i społecznego bytu robotników najemnych i w ogóle mniejszych uposażonych klas ludności albo też założenie lub wyposażenie funduszy pensyjnych, utworzyć się mających po myśli ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1907., dotyczącej ubezpieczenia pensyjnego funkcyonarzy-uszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyonarzy-uszy w służbie publicznej.

Artykuł III.

O ile zapisy, którym według artykułów I. i II. określone tamże ulgi należyciowe przysługują, dokonane będą przez przedsiębiorstwa obowiązane do składania publicznych rachunków na ciężar ich dawnych, w myśl § 98. u. o. p. o. nieopodatkowanych rezerw, nie ma z tego powodu nastąpić dodatkowe opodatkowanie dotyczących rezerw i funduszy.

Artykuł IV.

Wykonanie niniejszej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 2. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wlr.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

167.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. sierpnia 1908.,

celem wykonania art. I. ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 201., dotyczącej wybijania monet stukoronowych.

Na podstawie art. I. ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 201., i art. V. ustawy z dnia 2. sierpnia 1892., Dz. u. p. Nr. 127., ustanawia się w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu należycią menniczą za wybijanie monet stukoronowych na rachunek prywatny aż do dalszego zarządzenia na 30 halerzy od sztuki a na dziewięć koron od kilograma czystego złota.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1892., Dz. u. p. Nr. 216., dotyczące wybijania monet dwudziestokoronowych na rachunek prywatny, znajdzie zastosowanie także przy wybijaniu na rachunek prywatny monet stukoronowych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wlr.

168.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1908.,

dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych po 100 K austryackiego stempla i ich wybijania na rachunek prywatny.

Wybić się mające na podstawie ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 201., krajowe monety złote po sto koron, będą w roku 1908. z powodu uroczystego obchodu sześćdziesięciolejnej rocznicy pełnego chwały panowania Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości, według następujących postanowień wybite i w obrót puszczone:

Na stronie przedniej monety stukoronowej znajduje się popiersie Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości z następującym napisem:

„FRANC. JOS. I. D. G. IMP. AUSTR. REX BOH. GAL. ILL. ETC. ET AP. REX HUNG.“

Na stronie odwrotnej umieszczona jest siedząca na chmurach postać kobieca, trzymająca w prawej ręce otwarty wieniec laurowy między cyframi lat 1848—1908 a lewą ręką wspierającą się na tarczy z ukoronowanym dwugłowym orłem.

Górna część powierzchni wypełniają wychodzące z chmur promienie, naokoło których umieszczony jest napis z cyframi lat 1848—1908 i oznaczenie wartości 100 COR. Na dole pod tarczą znajduje się napis:

„DUODECIM LUSTRIS GLORIOSE PERACTIS.“

Brzeg jest płaski i zawiera w zagłębionych literach godło:

„VIRIBUS UNITIS“

Obramowanie tworzy po obu stronach płaski brzeg, którego wewnętrzny obwód dotyka wieńca perel (perła przy perle).

Srednica monety stukoronowej wynosi 37 milimetrów.

Co do wybijania monet stukoronowych na rachunek prywatny za pobraniem należycią menniczej, ustanowionej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 13. sierpnia 1908., Dz. u. p. Nr. 167., znajdą analogiczne zastosowanie postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1892., Dz. u. p. Nr. 216., dotyczące wybijania monet dwudziestokoronowych na rachunek prywatny.

Rysunki tej monety zawarte są w dodatku.

Korytowski wlr.

Dodatek.

Jubileuszowe krajowe monety złote po sto koron
austriackiego stempla.

— * — * — * — * — * — * — * — * — * —